

[Gunnar Fog-Petersen.]

paa med Betegnelsen Væseler —, saa er det meningsløst; der er ikke Spor af Begrundelse for, at disse to smaa Rovdyr maa jages hele Aaret. Saadan Jagt finder heller ikke meget Sted, og det er urimeligt, at de maa jages hele Aaret, saa meget mere som det er Nyttedyr i allerhøjeste Grad. Den stærke Udbredelse, Rotter og Mus har faaet, og den store Skade, de volder, gør det fuldkommen meningsløst at ville udrydde disse Dyr. At de en Gang imellem kan tage en Kylling, spiller ingen Rolle overfor den umaadelige Nytte, de gør ved at holde disse sig stærkt formerende Gnavere nogenlunde nede. Noget lignende har jeg at bemærke med Hensyn til § 16 a., hvor der staar, at man hele Aaret maa jage Vildgæs med Undtagelse af Graagæs. Det vil sige, at man hele Aaret maa jage alle de sjældne Gæs, som en Gang imellem kommer til Landet. Den Gaas, som det har Interesse for Fiskerne at jage, er Rajgaasen, naar den om Vinteren kommer ned i store Flokke, i Hundredtusindvis, fra sine Ynglepladser i de arktiske Egne, fordi den er en udmærket Spisefugl, idet den udelukkende lever af Planteføde. Den skal man have Lov til at jage, naar den kommer herved. Men hvorfor skal man have Lov til at skyde de sjældent forekommende Gaasearter? Det er urimeligt. Hvis det havde staaet et andet Sted i Loven, kunde Ministeren forbyde det, idet han i Henhold til § 18 kan gennemføre særlige Fredningsbestemmelser vedrørende de i §§ 15 b. og 16 b. nævnte Dyr, men en tilsvarende Ret har han ikke vedrørende de Dyr, der nævnes i § 15 a. og § 16 a.; derfor er det forkert, at disse Paragraffer er affattet, som de er.

I øvrigt vil jeg opfordre Ministeren til at benytte denne Myndighed saa vidt, han kan, det vil sige paa Trods af Jagtlovens forældede Bestemmelse, som ogsaa gaar over i den nye Jagtlov, om fredede eller virkelig sjældne Dyr. Det, som kan have økonomisk Interesse for Befolkningen, er at kunne skyde Dyr, der optræder i Flokke, og det, som kan have Interesse med Hensyn til at begrænse Ødelæggelser, er ogsaa at kunne skyde Dyr, som kan optræde talrigt, og som, naar de gør det, kan volde betydelig Ødelæggelse. Men de sjældent forekommende Dyr bør selvfølgelig i en Kulturstat som vor, der har Øje for de Værdier, der ligger i at have en alsidig Fauna, idet mange Mennesker glæder sig over en Gang imellem at se de forskellige Dyr og iagttage deres Maade at være paa,

alle sammen fredes. Der er ingen som helst Interesse knyttet til at have Lov til at slaa dem ihjel ud over Tilfredsstillelsen af nogle Instinkter, som det ikke er værd at værne om.

Man er i Lovforslaget gaaet over til, at det er tilladt at skyde Regnsøver fra 1. Juli. Jeg ved ikke, om det er Jægerkrav fra forskellig Side, man der imødekommer, men det er urimeligt, for selv om det ikke gør saa meget, at man skyder Regnsøver, saa medfører det, at Jagten paa Regnsøver begynder fra et tidligere Tidspunkt, end den burde, Uro og Forstyrrelse for andre Dyr. I øvrigt er det jo en meget stor Fordel, at Fredningsbestemmelserne er simplificeret, som de er her, saa at Jagten i langt højere Grad end tidligere, for mange flere Grupper af Dyr, begynder fra den samme Dato. Jagtloven bliver derved lettere overskuelig og lettere at overholde. Denne Delen ud: at en Jagt begynder den 20., en anden den 24., een den 1. og en anden den 15., efter den bestaaende Jagtlov, kan selvfølgelig ikke begrundes i Realiteter, og det, der her er foreslaaet, er langt bedre.

Men der er altsaa nogle Dyr, som jeg vil opfordre den højtærede Minister til at frede. Det er Fiskehejrer, Duehøge, Kærhøge, Skarver, Lappedykkere, Lommer, Musvaager, Hvepsevaager og selvfølgelig Sjægger og andre Drosler. Man har Lov til i Frugthaver at skyde Stære og Solsorter — jeg ved for Resten ikke, om Solsorten er nævnt der — og Kærnebidere og Dompapper. Men hvorfor i al Verden har man Lov til at skyde Kærnebidere og Dompapper, naar de kommer i Frugthaven? De kommer der ganske sjældent. Ærede Medlemmer ser ikke en Kærnebidere i en 4—5 Aar i deres Frugthaver — hvis de da overhovedet er saa lykkelige nogen Sinde at se en —, og af Dompapper ser man maaske enkelte Eksemplarer om Vinteren, men der kan gaa 10—20 Aar, inden man ser en Dompap om Sommeren i sin Frugthave. Hvorfor skal man saa have en Bestemmelse i Jagtloven om Ret til at skyde dem? De Dyr, jeg her har nævnt, opfordrer jeg altsaa Ministeren til at frede. De er saare sjældne, og den Fortræd, de gør, er ganske ringe. Lad mig nævne f. Eks. Fiskehejren. At man maa skyde Fiskehejren ved ferske Vande, er rimeligt, for hvis der optræder blot een Hejre i et fersk Vand, gør den megen Fortræd der. Og hvis Skarven optræder i store Flokke, som den gjorde i vore Forfædres Tid, er det en saare skadelig Fugl; men nu er der